

Doprava

Nejjednodušší a nejpohodlnější je cestovat autem. Zapůjčení vozu včetně pojištění nabízejí osvědčené cestovní kanceláře za 35 eur na den, při troše hledání se jistě dostanete i níž. Na Sicílii ale celkem spolehlivě funguje i místní doprava. Není ani přehnaně drahá. Například z Katánie k stanici lanovky mířící na Etnu lze vyjet za 3,50 eura. Nejtypičtějším dopravním prostředkem pro samotné Sicilany je moped, kterých jsou plné ulice i chodníky.

Jak se tam dostat

Pokud se rozhodnete pro automobil, připravte se na zhruba osmnáctihodinovou cestu. Vzdálenost mezi Katánií a Prahou je něco málo přes dva tisíce kilometrů. Podle webových stránek www.viamichelin.com je třeba počítat s náklady na benzín, mýtné a jiné poplatky zhruba ve výši 190 eur, tedy necelých 6000 korun.

Cestovní kancelář Kenobi Club zajišťuje přímé charterové lety mezi Prahou a Katánií. Volná místa nabízí českých cestovním kancelářím. Odlety i přílety jsou vždy v sobotu. Cestou do Prahy má letadlo mezipřistání ve Vídni. Cesta trvá zhruba dvě hodiny.

V Syrakusách, které proslavil jeden z největších myslitelů všech dob – Archimédes – se roku 415 př. Kr. strhla obrovská bitva. Stovky aténských bojovníků padly do otroctví. „Většina z nich spala přímo tady, pod širým nebem. Někteří se ale dostali do jeskyně. Bohužel pro ně,“ říká průvodce po Syrakusách Natale Cicero.

Podlouhlá jeskyně skýtá příjemný chládek, otvorem dvacet metrů nad zemí proniká světlo. „To je Dionýsovo ucho,“ ukazuje Natale na jeskynní okno a jeho slova se díky ozvěně třikrát vrátí zpět. „Právě k tomu otvoru prý Dionýsos chodil poslouchat, co se o něm říká. I slovo pronesené tady dole šeptem, je nahoře zřetelně slyšet. A proto se také pobyt v jeskyni stal pro ony vězně peklem. Někteří byli zranění nebo nemocní a naříkali. Jejich nářek se ale zestonásobil. Spoluvězní z toho bláznili a když neměli jiné východisko, rozhodli se pro dobrovolnou smrt. Mlátili hlavou o stěny tak dlouho, dokud nepřišla.“

V Syrakusách je k vidění řecké divadlo i římský amfiteátr a po celé Sicílii další chrámy, sloupy, památky z doby velkých filozofů, velkých válek a panovníků. Pak ale jako by někdo několik staletí vymazal a historie se začala psát znovu až na přelomu 17. a 18. století. Většina městeček na pobřeží nese známky jediného stylu – baroka. Tlustou čáru napříč dějinami udělalo roku 1669 zemětřesení, kterému padly za obětí na čtyři desítky měst převážně na jihu ostrova. Sicilská města jsou

tak typická nabubřelými kopoly a kyprými tvary.

Když naše paní zlobí

Hora, která čas od času místním zasype žhavým kamením dům, pole, případně vesnici, nikomu vrásky nedělá. Naopak, jsou na ni hrdí. Když se sopka probudí k životu, těší se na noční imponantní a trochu děsivé divadlo, které Etna nachystala.

Sicilané sopce říkají „a' muntagna“, prostě „hora“. Někdy ji označují také „la nostra signora“ – naše paní. Sopka má na upatí obvod přes 250 km. Stěny jsou protkány sítí silnic, které se ale mění podle toho, kudy si zrovna vybere cestu přes tisíc stupňů horká láva. Zatímco dole pod horou se teploty pohybují nad třicítkou, nahoře pod vrcholem se dostanou sotva na osm stupňů. V zimě se sice na úbočích dá lyžovat, ale vrcholek zůstává nezasněžen.

Pokud se sopka probudí, připomínají úbočí u vrcholu prádelnu. Z každé škvíry se valí pára. Ozývá se dunění, sypký povrch mívá i přes šedesát stupňů. „Tehle kráter vznikl asi týden, ale někdy to trvá i sto dní,“ ukazuje průvodce Nino k vrcholu sopky, zahaleného do oblak páry a dýmu. „Hora je každou chvíli jiná. Ani nevíme, jak přesně je Etna vysoká. I to se mění. Asi o deset metrů.“

Stopy po Etně najdete na Sicílii všude. I kdybyste si ji odmysleli, stejně vás neminou dlažební kostky z černého lávového kamene prakticky na každém chodníku. V obchodě

se suvenýry koupíte popelník z lávy – stojí euro. Pro marnivé dámy o něco dražší šperky z lávy. Máte-li lávy dost a chcete se před ní schovat k moři, marně. Na Sicílii vás čeká teplé a průzračné moře, písek – může být, ale dost možná natrefíte na lávové pobřeží. Černé a temné – jako Etna sama.

Léto tu trvá do konce října. Pláže a slunce ale rozhodně nejsou jediným důvodem, proč se na ostrov, který proslavil Archimédes i Kmotr, vypravit. ■

MARIE FIGUROVÁ

Antika a baroko se na ostrově prolínají.

Sicilská krajina